

บทที่ ๗

สรุปผลการศึกษา

ในบทนี้เป็นการสรุปผลการศึกษาจากบทที่ผ่านมา และสรุปผลการวิเคราะห์เพื่อแสดงสถานภาพของการรับซ่อมการผลิตอุตสาหกรรมเจียระไนพลาสติกในจังหวัดเชียงใหม่ ตลอดจนความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ได้ทำการศึกษา โดยอาศัยการวิเคราะห์ด้วยการแยกแยะความถี่และการหาดสอบด้วยวิธีการทางสถิติ

สรุปผลการศึกษา

การรับซ่อมการผลิตอุตสาหกรรมเจียระไนพลาสติกในจังหวัดเชียงใหม่ มีการดำเนินการในชุมชน อำเภอสันกำแพงและอำเภอตากสิน จังหวัดเชียงใหม่ ลักษณะเป็นการรวมกลุ่มดำเนินการผลิตเป็นหน่วยการผลิตในครัวเรือน ขนาดระหว่าง ๑ – ๗ คน รวม 20 หน่วยการผลิต

ช่างเจียระไนพลาสติกมีอายุในช่วง 22 – 48 ปี โดยร้อยละ 60 มีอายุในช่วง มากกว่า 30-40 ปี ร้อยละ 35 มีอายุในช่วง มากกว่า 20 – 30 ปี

ประสบการณ์การทำงานเจียระไนพลาสติกอยู่ในช่วง 6 – 26 ปี โดยร้อยละ 45 มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 11 – 15 ปี ร้อยละ 20 มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 21 – 25 ปี ร้อยละ 15 เท่ากันมีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 16 – 20 ปี และ 6 – 10 ปี และร้อยละ 5 มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 25 ปี

การรับซ่อมการผลิต ร้อยละ 70 รับซ่อมงานจากแหล่งให้ซ่อมต่อในจังหวัดเชียงใหม่และร้อยละ 30 รับซ่อมงานโดยตรงจากแหล่งให้ซ่อมงานจากกรุงเทพ ทำการเจียระไนพลาสติกเบ้าร่อง เนื้ืออ่อน พลาสติกที่มีการรับซ่อมมากที่สุดคือ TOPAZ , CITRINE , PERIDOT และ AMETHYST พลาสติกที่รับซ่อมบ่อย ได้ตามลักษณะการดำเนินการเป็น 2 ประเภทคืองานเจียร พลาสติกเดือก คิดเป็นร้อยละ 90 และงานเจียรพลาสติกอ่อน คิดเป็นร้อยละ 10 รูปทรงที่ทำการเจียรที่ได้จากขณะทำการศึกษา คือ พลาสติกทรงกลม มนต์ สีเหลือง และไข่ ขนาดพลาสติกตั้งแต่ เส้นผ่าศูนย์กลาง 2 - 4 มิลลิเมตร และขนาด 4 x 2 , 6 x 3 หน่วยการผลิตในครัวเรือนร้อยละ 60 ของหน่วยการผลิตทั้งหมดมีความสามารถเจียระไนพลาสติกได้ทุกรูปทรง

ช่วงระยะเวลาในการรับซ่อมการผลิตของหน่วยการผลิตในครัวเรือน ร้อยละ 65 รับซ่อมงานผลิตในช่วงระหว่าง 1 – 5 ปี ร้อยละ 30 รับซ่อมงานผลิตในช่วงระหว่าง 6 – 10 ปี และร้อยละ 5 รับซ่อมงานผลิตมากกว่า 10 ปี

หน่วยการผลิตในครัวเรือนทั้ง 20 หน่วย รับช่วงงานผลิตจากแหล่งให้ช่วงเพียงแหล่งเดียว ทั้งหมด และเป็นไปได้ว่าแหล่งให้ช่วงงานไม่ต้องการให้ผู้รับช่วงงานรับช่วงจากแหล่งอื่น

หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานผลิตมีความเห็นว่าข้อดีของการรับช่วงงานผลิตจากแหล่งเดียว คือการมีงานให้ช่วงต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 40 มีงานต่อเนื่องและไม่ต้องลงทุนซื้อพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 15 การเงินคล่องตัวสามารถเบิกรายได้ระหว่างเดือนถ้วงหน้าได้ก่อนถึงกำหนดการจ่ายทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 10 และเบิกวัสดุไปทำการผลิตโดยหักจากยอดรายได้ คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากัน และสามารถยืมเครื่องอุปกรณ์จากผู้ให้ช่วงไว้ได้ มีงานรูปทรงที่ตนคิดให้ช่วงต่อเนื่อง และการจ่ายเงินตรงเวลา คิดเป็นร้อยละ 5

เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตเป็นเครื่องมือที่ใช้เทคโนโลยีพื้นๆ ประกอบด้วยจักรกล ของแตงตัดเหล็ก จักรทางด่วนขัดเงา จักรเหล็กกลึงริม นาฬอร์ แกนล้อไม้ และไม้ทวน ร้อยละ 75 ของหน่วยการผลิตมีเครื่องมืออุปกรณ์เป็นของตนเอง โดยร้อยละ 45 ของกลุ่มนี้มีเครื่องมือเป็นเครื่องมือสอง และร้อยละ 25 ยังไม่มีเครื่องมือเป็นของตนเอง ทำการยืมจากผู้ให้ช่วงงาน

กระบวนการเจียระไนพลาสติก เป็นอุปกรณ์ที่มีลักษณะพกพาสะดวก มีขั้นตอนหลักคือ ตัดเหล็ก แล้วเจียรเงา สรุปการเจียรพลาสติกก่อนจะเพิ่มขั้นตอนแรกรถือการตัดโกรนพลาสติก

ต้นทุนการผลิตของหน่วยการผลิตในครัวเรือนที่รับช่วงงานผลิต พิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ ค่าวัสดุ ค่าไฟฟ้า และค่าขนส่ง ค่าเฉลี่ยต้นทุนต่อเดือนของหน่วยการผลิตในครัวเรือนเท่ากับ 1,956 บาท

ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนการผลิตกับมูลค่าการผลิต พบว่า ขนาดการผลิตที่มีมูลค่าการผลิตต่อเดือนที่สูงขึ้น มีแนวโน้มว่าต้นทุนการผลิตจะมีค่าสูงขึ้นด้วย และต้นทุนค่าไฟฟ้าจะมีความสัมพันธ์ในทำนองเดียวกัน

หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานจากกรุงเทพเป็นกลุ่มที่มีมูลค่าการผลิตมากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน ช่วงอายุของช่างเจียระไน ระหว่าง 30–50 ปี มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 10–25 ปี

หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานจากเชียงใหม่ ร้อยละ 93 เป็นกลุ่มที่มีมูลค่าการผลิตไม่เกิน 20,000 บาท ช่วงอายุของช่างเจียระไน ระหว่าง 20–40 ปี ประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5–20 คิดเป็นร้อยละ 86

หน่วยการผลิตในกลุ่มนี้ที่มีขนาดการผลิตที่เท่ากัน คือ หน่วยการผลิตที่มีต้นทุนต่อมากค่าการผลิต ต่ำสุดคือ 4.04 และเป็นหน่วยการผลิตที่มีประสิทธิสูงสุดคือมูลค่าการผลิตต่อตันทุนสูงสุด คือ 24.78 โดยมีมูลค่าการผลิต 40,496 บาทต่อเดือน

การให้ช่วงการผลิตจะทำให้ต้นทุนการผลิตของผู้ให้ช่วงต่ำกว่ากรณีทำการผลิตเอง และการรับช่วงการผลิตมีแนวโน้มจะขยายตัวจากโรงงานไปสู่หน่วยการผลิตในครัวเรือนมากขึ้น

ผลการศึกษาประสิทธิภาพการผลิต ชี้ให้เห็นว่า ราคาต่อมีค่าที่สูงขึ้นจะชูงใจให้ช่างเจียระไนพลาอยเพิ่มมากขึ้นและปริมาณการสูญเสียลดน้อยลง เนื่องมาจากการค่าต่อมีค่าที่สูงขึ้นช่างเจียระไนพลาจะมีความระมัดระวังในการเจียรนามากขึ้น เพราะราคาต่อมีค่าที่สูงขึ้นหมายถึงพลาอยที่มีคุณภาพสูงกว่า ซึ่งมีขั้นตอนที่ต้องใช้ฝีมือมากขึ้นและทำให้ความสามารถในการเจียระไนพลาอยต่อวันลดน้อยลงด้วย

ความสามารถเจียระไนพลาอยเนื้ออ่อนของช่างเจียระไนพลาอยจังหวัดเชียงใหม่คือสามารถเจียระไนได้น้อยกว่า 100 เม็ดต่อวัน (ร้อยละ 80 ของช่างเจียระไนพลาอยทั้งหมด)

ความสามารถเจียระไนพลาอยที่เพิ่มขึ้นจะมีผลให้รายได้ต่อเดือนเพิ่มสูงขึ้น และกำไรต่อเดือนเพิ่มสูงขึ้น ขณะเดียวกันจะทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้นด้วย และพบว่าขนาดการผลิตเพิ่มสูงขึ้นมีผลให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลดลงอันเนื่องมาจากการประยัดจากขนาดการผลิต และอัตราส่วนความเสียหายต่อมูลค่าการผลิตลดลงด้วย

ปัญหาของการรับช่วงงานผลิต

ปัญหาการรับช่วงงานผลิตอุตสาหกรรมเจียระไนพลาอยของหน่วยการผลิตที่ศึกษาพบว่า ปัญหาการปรับลดค่าจ้างเจียรต่อเม็ดลงเป็นปัญหาอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 50 ของหน่วยการผลิต ปัญหาคุณภาพวัสดุคิบพลาอยที่ให้ช่วงเป็นฟอง บิ่น แตก ต้องคัดคุณภาพพลาอยก่อนทำการเจียร คิดเป็นร้อยละ 17 ซึ่งมีผลให้ปริมาณงานเจียรลดลง ปัญหาราคาวัสดุสิ้นเปลืองที่ใช้ในการเจียร คิดเป็นร้อยละ 13 ราคาวัสดุปรับสูงขึ้นมาโดยตลอด ปัญหาปริมาณงานที่ให้ช่วงลดลง คิดเป็นร้อยละ 10 นอกจากนี้เป็นปัญหาการขาดแคลนช่างเจียระไนพลาอยที่มีความสามารถเฉพาะ ปัญหาเงินทุนหมุนเวียนเพื่อจ่ายล่วงหน้าแก่ช่างเจียระไนพลาอยในเครือข่ายที่ตนแบ่งให้ช่วงงานที่ต้องการเบิกรายได้ล่วงหน้า

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาพบว่าช่างเจียระไนพลาสติกมีรายได้เพิ่มขึ้นเนื่องจากปริมาณงานที่เขียวใส่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งหมายความว่าช่างที่อาชีวไม่สูงมากเนื่องจากช่างที่อาชีวมากขึ้นจะมีปัญหาทางด้านสายตาทำให้เจียรงานได้ช้าและได้ปริมาณงานลดน้อยลง

ลักษณะงานพลาสติกที่เหมาะสมกับช่างเจียระไนพลาสติกที่อาชีวไม่มากควรจะเป็นงานพลาสติกแม้ว่าราคามิ่งสูงแต่สามารถเจียรต่อวันได้ปริมาณมาก ขั้นตอนการเจียรไม่นักความละเอียดมากและพบข้อสังเกตว่าช่างเจียระไนพลาสติกที่อาชีวสูงมีอิสระดับความสามารถดังนี้ไม่สูงมากนัก ประสบการณ์การทำงานไม่มาก การเพิ่มปริมาณการเจียระไนพลาสติกต่อวันมากขึ้น(การเร่งทำงาน) จะมีผลให้ปริมาณการสูญเสียของเม็ดพลาสติกมากขึ้นไปด้วย และการสนับสนุนแก่หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานในลักษณะนี้ ควรพิจารณาด้านความต้องเนื่องของงานและปริมาณงานที่ให้ช่วงเป็นหลัก

ลักษณะงานที่เหมาะสมกับช่างที่มีประสบการณ์การทำงานนานา และอาชีวเริ่มนากขึ้น ควรเป็นงานพลาสติก ซึ่งพบว่าช่างเจียระไนพลาสติกมีความระมัดระวังในการเจียรมากขึ้น หมายถึง การใช้เวลาเจียรต่อเม็ดเพิ่มขึ้นทำให้เจียรงานได้ลดลง เนื่องจากเป็นงานที่ใช้ฝีมือและความสามารถดังนั้นราคางานสูงกว่างานพลาสติก แม้ว่าจะทำได้ช้าและปริมาณน้อยลงแต่จะมีผลต่อการสูญเสียลดลงตามไปด้วย และการใช้สวัสดิอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นจะทำให้ต้นทุนต่อหน่วยลดลง การสนับสนุนแก่หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานในลักษณะนี้ นอกจากพิจารณาด้านความต้องเนื่องของงานและปริมาณงานที่ให้ช่วงแล้ว การฝึกอบรมยกระดับฝีมือช่างจากกลุ่มพลาสติก (พลาสติก) ให้มีความสามารถเจียรงานคุณภาพที่สูงขึ้น ควรได้รับการสนับสนุนด้วย

ข้อจำกัดในการศึกษา

จากการศึกษาในครั้งนี้พบปัญหาอุปสรรคซึ่งเป็นข้อจำกัดในการศึกษา ดังนี้

1. ข้อมูลจากการศึกษาข้อมูลทุกด้านซึ่งน้ำหนักเป็นกุ่มเป้าหมายเพื่อทำการศึกษามีความคลาดเคลื่อน

เนื่องจากลักษณะของข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับซึ่งไม่มีการเก็บข้อมูลแยกเป็นอุตสาหกรรมเจียระไนพลาสติกเฉพาะ ข้อมูลดุลจิตงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน รวมรวมอยู่ในหมวดที่ 3 กลุ่มอุตสาหกรรมเบา และโรงงานที่คงทະเปียนกับสำนักงานอุตสาหกรรมชั้นนำ รวมรวมอยู่ในหมวดอุตสาหกรรมบริการ แม้ว่าได้ทำการศึกษา

เลือกกลุ่มเป้าหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเจิร์บในพลดอยจากรายละเอียดเพิ่มเติมที่ได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมากที่สุดแล้ว เมื่อทำการศึกษาข้อมูลจริงในพื้นที่ ไม่พบว่ามีการดำเนินการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย และพบว่าหยุดดำเนินการและบางรายเลิกกิจการ

2. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มอุตสาหกรรมเจิร์บในพลดอยในครัวเรือน พนักงานมีการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติการดำเนินการของหน่วยการผลิต

ข้อมูลที่ได้จะเป็นการประมาณค่าที่เกิดขึ้นทั่วไปในอคิตและข้อมูลการดำเนินการปัจจุบัน ทั้งนี้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เป็นตัวเลขประมาณการ เนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์ไม่แน่ใจว่า การให้ข้อมูลจะมีผลในทางลบกับตน เช่นการประเมินราชาได้เพื่อกำกับยื่องทางราชการเป็นต้น ดังนั้นจึงทำให้ข้อมูลที่ได้ขาดความสมบูรณ์ นอกจากนี้เนื่องจากจำนวนข้อมูลที่ได้มีจำนวนน้อย ทำให้ผลการศึกษาความสัมพันธ์ทางสถิติขาดความน่าเชื่อถือ

3. ประเภทของพลดอยที่ทำการผลิต มีความหลากหลายแตกต่างทั่วประเทศของพลดอย ขนาดพลดอยและรูปทรง และราคาค่าจ้าง

ข้อมูลที่รวบรวมได้จึงไม่สามารถอ้างอิงถึงการเจิร์บในพลดอยทุกประเภทได้ ผลการศึกษาจึงเป็นเฉพาะประเภทที่พบว่ามีการดำเนินการในช่วงที่ทำการศึกษาทำนั้น